

РЕШЕНИЕ

№ 7480

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4958** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на В. М. В. от [населено място] срещу Решение № 1040-21-303/15.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-8793-3/11.03.2022 г., издадено от П. Ц., ст. експерт по осигуряването при ТП на НОИ – С. град, с което му е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица.

Според жалбоподателя решението е неправилно и необосновано, постановено в противоречие с материалния и процесуален закон. Твърди се, че същият е имал сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, както и реално е осъществявал трудова дейност в рамките на това правоотношение, поради което счита за необоснован изводът на административния орган, че трудова дейност не е извършвана. В тази връзка се позовава на решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г. Претендира се отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена по съображения изложени в нея.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С. – град, чрез юрк. П., оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Моли да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди

доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 09.06.2020 г. В. В. е сезирал административния орган за отпускане на парично обезщетение за безработица (ПОБ) на основание чл. 54а от КСО. Към него е приложил Заповед № 11/08.06.2020 г., издадена от „Йоханес“ ЕООД, за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл. 71, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, считано от 08.06.2020 г.

При извършена проверка в Регистъра на осигурените лица /Р./ във връзка с преценка на правото на ПОБ, е установено, че по отношение на заявителя е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурител "Х и К Транспорт" ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода от 01.02.2018 г. до 20.08.2019г., като за лице, работещо по трудово правоотношение и от осигурител "ФОРКИН" ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода от 21.08.2019 г. до 01.12.2019 г.

Във връзка с установени факти, които водят до сериозни съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреби със средствата на фонд "Безработица", е изискана проверка от компетентните органи на осигурители "Х и К Транспорт" ЕООД и "ФОРКИН" ЕООД.

С разпореждане № 212-00-8793-1 от 21.07.2020 г., на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, е спряно производството по отпускане на ПОБ, с мотиви: "До извършване на проверка в осигурител "Х и К Транспорт" ЕООД, ЕИК[ЕИК] и в осигурител "ФОРКИН" ЕООД, ЕИК[ЕИК] от компетентен орган."

Във връзка с изисканата проверка на "ФОРКИН" ЕООД, ЕИК[ЕИК] е получен констативен протокол № КП-5-21-00913499/23.04.2021 г., съгласно който за В. М. В. не са установени неоснователно подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

Във връзка с изисканата проверка на "Х и К Транспорт" ЕООД, ЕИК[ЕИК] е получен констативен протокол № КВ-5-21-01005089/20.09.2021 г. /л. 29,30/. От същия се установява, че „Х и К Транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е вписано в ТРРЮЛНЦ на 18.03.2015 г., а считано от 25.05.2017 г. едноличен собственик и управител е Г. С. Г., който е починал на 13.05.2018 г. От 20.09.2020 г. дружеството е обявено в ликвидация и е с прекратена търговска дейност. Осигурителят е подал уведомления за сключени трудови договори с 57 лица за периода от 25.03.2015 г. до 21.08.2019 г. на длъжности "счетоводител", "хигиенист", "шофьор", "директор", "машинен оператор дървообработване", "общ работник", "секретар", "шофьор товарен автомобил международни превози", "технически изпълнител", "ръководител транспорт", "управител", "бойджия", "строител". Осигурителни вноски са преведени за периода от месец 03/2015 г. до месец 07/2015 г., за месец 08/2015 г. - частично, а за периода от месец 09/2015 г. до месец 08/2019 г. не се визуализират данни за преведени от "Х и К Транспорт" ЕООД, ЕИК[ЕИК] осигурителни вноски.

По данни, представени с образци към НПОПДОО, са изплатени парични обезщетения в общ размер на 12738.95 лв.

От страна на контролните органи на ТП на НОИ-С. град са предприети следните действия:

Осъществен е контакт с лицето С. Г. Д.-К., която представя копие на пълномощно от починалия управител Г. С. Г.. В обяснителна записка с вх. № 1042-21-86#33/05.11.2019 г. същата сочи, че "в качеството си на упълномощено лице на проверяваните дружества не разполага с оригинали от изисканите документи. Същите са изготвяни и подавани /декларирани/ в електронен вид, съгласно

действащото законодателство. В предвид това, че управителят е починал, същите документи са разпръснати и некомплектвани“.

С писмо изх. № 1042-21-40# 1/19.08.2019 г. е поискана информация от ТД на НАП-С. относно осъществяването на дейност от дружеството по смисъла на Търговския закон за периода от 2015 г. до 2019 г. Получен е отговор от ТД на НАП – С., съгласно който от „Х и К транспорт“ ЕООД са подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г.

При извършена проверка в Регистър на трудовите договори е установено, че за 15 лица са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори с „Х и К транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с дати на сключване на трудовите договори след смъртта на управителя Г. Г..

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че от „Х и К Транспорт“ ЕООД са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО без правно основание за 34 лица, включително и за В. М. В. - за периода от месец 06/2018 г. до месец 08/2019 г.

С оглед липсата на законен представител на дружеството след 13.05.2018 г. и подадените данни в Регистър на трудовите договори за сключени трудови договори с 15 лица след тази дата, подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО с КЕП на дружеството “Савелия“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /с представляващ С. Г. Д. - К./, за периоди след смъртта на Г. Г.; липсата на представени документи и доказателства за реално извършвана трудова дейност от наетите след смъртта на управителя по трудови правоотношения лица, от контролните органи е формирано становището, че посочените 34 лица, в т.ч. и В. В. не са извършвали трудова дейност в дружеството и не подлежат на осигуряване по реда на КСО.

С оглед тези констатации на „Х и К транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-01005220/20.09.2021 г. /л. 31, 32/ за заличаване на подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за 34 лица, с конкретно посочени периоди за всяко от лицата, включително и за В. М. В. - за периода от месец 06/2018 г. до месец 08/2019 г. Същите не са оспорени от дружеството. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания, от контролните органи на ТП на НОИ-С. град са предприети действия за служебното заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурителя “Х и К Транспорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за указания период

Предвид тези установявания е постановено обжалваното Разпореждане № 212-00-8793-3/11.03.2022 г., с което е отказано отпускането на ПОБ с мотиви: В. В. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО при “Х и К Транспорт“ ЕООД за периода от 01.06.2018 г. – 20.08.2019 г. и в тази връзка няма осигуряване във фонд „Безработица“ за 12 месеца от последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.

Разпореждането е оспорено от В. по реда на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ от КСО, като с оспореното в настоящото производство Решение № 1040-21-303/15.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град същото е потвърдено, като правилно и законосъобразно.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд - София-град

направи следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява неоснователна, по следните съображения:

Съгласно правомощията си по чл. 146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т. 1), в съответната форма (т. 2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т. 3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т. 4) и несъответствие с целта на закона (т. 5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл. 146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл. 142, ал. 1 АПК).

Оспореното на директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган с оглед нормата на чл. 117, ал. 1 КСО, в предвидената от закона форма. Съдържа изискуемите реквизити, като са изложени фактическите и правни основания послужили за издаването му. Не са допуснати и нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му. Директорът на ТП на НОИ С. град е сезиран с жалба подадена от В. В. срока за обжалване на разпореждане № 212-00-8793-3/11.03.2022 г. на длъжностно лице в ТП на НОИ - С. град, с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица. Последното представлява акт по чл. 54ж, ал. 1 КСО издадено от компетентен орган, който акт нормата на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б." предвижда да подлежи на обжалване по административен ред пред директора на ТП на НОИ.

По тези съображения съдът приема, че са били налице процесуалните предпоставки за постановяване на обжалваното решение.

По отношение възраженията за неправилно приложение на материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на ТП на НОИ.

Според чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

По арг. на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, т. 3 от ДР на КСО, според която осигурено лице е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал.

2, т. 1 - 3 и 5. Самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл. 6, ал. 8, а лицата по чл. 4а се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО сочи, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 от КСО или чл.4а, ал.1 от КСО и за които са внесени или дължими осигурителни вноски, и продължава до прекратяването ѝ. Безпротиворечива е съдебната практика, обективизирана и в Решение № 4718 от 14.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 924/2021 г., VI о., Решение № 2268 от 18.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 9466/2020 г., VI о. и др., че наличието на валиден трудов договор е предпоставка за възникване на трудово правоотношение, но за възникването на осигурителното правоотношение са необходими още и основанията, изброени в чл. 10 от КСО в тяхното кумулативно проявление. Задължителна предпоставка за възникването и съществуването на осигурителното правоотношение, а оттам и на правото на парично обезщетение за безработица, е реалното осъществяване на трудова дейност от страна на лицето.

В настоящия спор жалбоподателят твърди, че е имал валидно сключен трудов договор и реално е престириал труд в „Х и К Транспорт“ ЕООД през периода 01.06.2018 г. – 20.08.2019 г.

Настоящият състав намира тези твърдения за недоказани предвид следното:

Въз основа на Констативен протокол № КВ-5-21-005089/20.09.2021 г. /л. 29,30/, издаден от ст. инспектор по осигуряването при ТП на НОИ, правилно ответникът е приел, че жалбоподателят за периода 01.06.2018 г. – 20.08.2019 г. не е извършвал реална трудова дейност в „Х и К Транспорт“ ЕООД, което представлява една от предпоставките да се приеме, че не е осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО, вр. чл. 4 и чл. 4а от същия нормативен акт.

Горепосоченият констативен протокол, издаден от ст. инспектор по осигуряването при ТП на НОИ, представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, приложим в настоящето съдебно производство на основание чл.144 от АПК. Същият не е оспорен от жалбоподателя в хода на проведеното съдебно производство, поради което материалната му доказателствена сила не е оборена. В констативния протокол са обективизирани резултатите от извършената при осигурителя „Х и К Транспорт“ ЕООД нарочна проверка, свързана с наличието на доказателства за реално упражнявана от жалбоподателя трудова дейност в срока на сключения с това дружество трудов договор. От посоченото писмено доказателство безспорно се установява, че след 13.05.2018 г. „Х и К Транспорт“ ЕООД няма законен представител, данните по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО са подадени с КЕП на дружеството “Савелия“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /с представляващ С. Г. Д. - К./, липсват доказателства за реално извършвана трудова дейност от наетите след смъртта на управителя по трудови правоотношения лица, поради което е формиран извод, че посочените 34 лица, включително и жалбоподателят не са извършвали трудова дейност в дружеството и не подлежат на осигуряване по реда на КСО.

В случая разпореждането по чл. 54ж, ал. 1 КСО е издадено след служебното заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на Министъра на финансите на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, като правилно ответникът е приел, че само наличието на валидно сключено трудово правоотношение не е достатъчно за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от това

правни последици.

Въз основа на събраните доказателства следва да бъде обоснован извод, че В. не е извършвал трудова дейност в полза на „Х и К Транспорт“ ЕООД през посочения период от 01.06.2018 г. – 20.08.2019 г.

По гореизложените мотиви, след като реално не е осъществена трудова дейност, не е възникнало и осигурително правоотношение с произтичащото от него право на обезщетение и жалбоподателят не попада в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. Не е налице една от предпоставките по чл. 54 а от КСО за възникване на правото на парично обезщетение за безработица, поради което и законосъобразно е отказано предоставянето на парично обезщетение за безработица. В тази връзка правилно и законосъобразно директорът на ТП на НОИ С. – град с обжалваното решение е отхвърлил жалбата срещу Разпореждане № 212-00-8793-3/11.03.2021 г.

Съобразно горното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, като на ответника се дължи присъждане на поисканото юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева на основание чл. 24 от НППП, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Воден от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. М. В. от [населено място] срещу Решение № 1040-21-303/15.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-8793-3/11.03.2022 г., издадено от П. Ц., ст. експерт по осигуряването при ТП на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА В. М. В., ЕГН – [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С. – град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 / сто/ лева.

Решението е окончателно на основание чл.119 от КСО.

СЪДИЯ: